

OCIELONY (1) *part praet pass pf*

Oba o oraz e jasne.

sg f N ociełon(a). ◇ [pl A subst ociełone.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s. v. ociełić.

O krowie:

1. Zaciełona, ciężarna:

Wyrażenie: »krowa ociełona«: Forda, Bos praegnans – Krowa oczieliona. Calep 429a.

2. [Która niedawno urodziła cielę:

Wyrażenie: »krowa ociełona«: á dwie krowie ociełoné [duas vaccas fetas]/ [...] ząprzężcie do wozá/ á cielętá ich pozáwiéraycie domá. WujBib 1.Reg 6/7 (Linde); 5 krów, jedna ociełona i drugie na ociełeniu InwSzlachKal 1574 nr 36.]

Synonim: ciełny.

*Cf **OCIELIĆ SIĘ***